

Sygnatura akt II AKa 313/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2023 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Piotr Kaczmarek

Sędziowie: SA Andrzej Kot /spr./

SA Cezariusz Baćkowski

Protokolant: Joanna Rowińska

przy udziale Zbigniewa Jaworskiego prokuratora Prokuratury (...)

po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2023 r.

sprawy J. B. (1)

oskarżonego art. 258 § 1 kk, art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

z dnia 14 czerwca 2022 r. sygn. akt III K 7/22

I. utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

II. zwalnia oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, poniesionymi wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

J. B. (1) został oskarżony o to, że :

1. w okresie nie krótszym niż od 26 lutego 2021 roku do 20 maja 2021 roku na terenie J., O., M. i innych miejscowości na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz miejscowości T. w Królestwie Hiszpanii, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził w różnych okresach J. P., J. B. (2), S. S. i inne ustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na nabyciu wewnątrzspółnotowym znacznych ilości środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

2. w czasie i miejscach opisanych w punkcie 1, działając wbrew przepisom ustawy, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej

grupy przestępczej, dokonał wewnątrzspółnotowego przewozu z T. w Hiszpanii na teren Rzeczypospolitej Polskiej nie mniej niż 210 kg środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, stanowiących znaczną ilość, w ten sposób, że z wykorzystaniem ciągnika siodłowego marki S. o nr rej. (...) w dniach:

- 26.02-01.03.2021 roku,

- 20-21.03.2021 roku,

- 24.04.2021 roku,

- 16.05.2021 roku,

odbierał środek odurzający w postaci marihuany na terenie Hiszpanii w miejscowości T., a następnie dokonywał wewnątrzspółnotowej dostawy tego środka na teren RP, przy czym w dniach:

- 24.04.2021 roku,

- 30.04.2021 roku,

pozostawiał ten środek w miejscowości O., w dniu:

- 04.03.2021 roku,

pozostawiał ten środek w miejscowości M., a w pozostałych przypadkach w nieustalonej lokalizacji na terenie kraju,

tj. o czyn z art. 55 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 14 czerwca 2022 r., sygn.. akt: III K 7/22 orzekł:

I. uznał oskarżonego J. B. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie 1 części wstępnej wyroku, z tym, że w miejsce osób wskazanych z imienia i nazwiska w zarzucie jako biorących udział w zorganizowanej grupie przestępczej wskazuje, że były to ustalone osoby, stanowiącego przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 60 § 3 i § 6 pkt 4 k.k. wymierzył mu karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. uznał oskarżonego J. B. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie 2 części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 55 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przy zastosowaniu art. 60 § 3 i § 6 pkt 2 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności oraz karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

III. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego J. B. (1) w punktach I i II części dyspozytywnej wyroku kary grzywny i wymierzył mu karę łączną grzywnę w wysokości 210 (dwustu dziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 k.k. i art. 73 § 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego J. B. (1) kary roku pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata i oddał go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego;

V. na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 k.k. zobowiązał oskarżonego J. B. (1) do wykonywania pracy zarobkowej w okresie próby;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu J. B. (1) na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 20 maja 2021 r. godz. 0:30 do 27 sierpnia 2021 r. godz. 14:30, przy przyjęciu, iż jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny 2 stawkom dziennym grzywny;

VII. zwolnił oskarżonego J. B. (1) pod ponoszenia kosztów postępowania w sprawie, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator, zarzucając: mające wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, tj. art. 387 § 1 – 3 k.p.k., polecające na niezasadnym uwzględnieniu wadliwego, bo sprzecznego z wymogami prawa, wniosku oskarżonego o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, co doprowadziło do wydania wyroku skazującego z rażącym naruszeniem przepisów prawa karnego materialnego, to jest przepisu art. 60 § 6 pkt 2 k.p.k., polegającą na wymierzeniu oskarżonemu na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 60 § 3 i § 6 pkt 2 k.k., obok kary pozbawienia wolności, także kary grzywny, podczas gdy stosując instytucję nadzwyczajnego złagodzenia kary zgodnie z tym przepisem za zbrodnię zagrożoną kumulatywnie karą pozbawienia wolności kara grzywny, sąd był zobowiązany, jest do orzeczenia wyłącznie kary pozbawienia wolności nie niższa niż jedna trzecia dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

Podnosząc powyższy zarzut, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- 1) wyeliminowanie z punktu II orzeczenia o wymierzeniu oskarżonemu kary grzywny.
- 2) uchylenie punktu III orzeczenia.
- 3) zaliczenie oskarżonemu na poczet kary grzywny orzeczonej w punkcie I zaskarżonego wyroku, okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 20 maja 2021 r. do 27 sierpnia 2021 r., przy przyjęciu, iż jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny 2 stawkom dziennym grzywny.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja prokuratora była bezzasadna w stopniu oczywistym.

Wyrażony w niej pogląd, jakoby Sąd Okręgowy naruszył przepis art. 60 § 6 pkt 2 k.k., uwzględniając wniosek oskarżonego o wydanie wyroku skazującego w trybie art. 387 § 1 k.p.k. jest chybiony. Sąd Okręgowy wyrokując w sprawie postąpił w zgodzie ze stanowiskiem wyrażonym w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 2019 roku I KZP 15/18 (publik. LEX nr 2634196). Przeoczył skarżący treść tego judykatu, powołując się na wcześniejsze odmienne orzecznictwo w omawianej materii. Tymczasem, by ujednoczyć rozbieżne stanowiska prezentowane przez sądy powszechne, Sąd Najwyższy wydał powołaną wyżej uchwałę, stwierdzając „Nadzwyczajne złagodzenie kary za zbrodnię zagrożoną kumulatywnie karą pozbawienia wolności i karą grzywny, polega na wymierzeniu kary pozbawienia wolności poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, ale nie niższej od jednej trzeciej granicy, oraz wymierzeniu kary grzywny na zasadach ogólnych”. Sąd Apelacyjny podziela to stanowisko i nie widzi w związku z powyższym potrzeby szerszego odnoszenia się do wywodów skarżącego. Orzekł zatem jak w wyroku.

<i>SSA Andrzej Kot</i>	<i>SSA Piotr Kaczmarek</i>	<i>SSA Cezariusz Baćkowski</i>
-------------------------------	-----------------------------------	---------------------------------------